

Comparing the Perceptions and Self-Efficacy Skills of Primary School Teachers Who Have Taken Drama Courses to Those Who Have Not in terms of Use of Drama as a Teaching Technique*

Ayfer Şahin**

Makale Geliş Tarihi: 16/12/2016

Makale Kabul Tarihi: 13/03/2017

Abstract

This study aims to compare the perceptions and self-efficacy skills of primary school teachers who have taken drama courses to those who have not in terms of the use of drama as a teaching technique. The sample of the study consists of prospective second and third grade teachers enrolled in the Primary School Teaching Department at Ahi Evran University in the 2015-2016 education year spring term. In the Primary School Teaching Department, drama classes are given in the fall term of the third year. Thus, the sample included students from only second and third grades. The study is descriptive, that is, it aims to reveal the current situation in total and makes use of a screening model. The data of the study was gathered using a five-point Likert scale including 40 questions. During the data analysis processes, the researcher made use of frequency, percent, arithmetic average, standard deviation and t-tests. The level of significance of the comparisons was .05. The study findings suggest that the prospective teachers' perspectives on using drama as a teaching method and their self-efficacy skills were moderate. Additionally, there was found to be no significant difference between teachers who have taken drama courses and those who have not in terms of self-efficacy, perceptions and gender.

Keyword: Perception Drama course, drama technique, prospective primary teacher, self-efficacy.

Drama Dersini Alan ve Almayan Sınıf Öğretmeni Adaylarının Drama Tekniğiyle İlgili Algılarının ve Öz Yeterliliklerinin Karşılaştırılması

Öz

Bu çalışmada Drama dersini alan ve almayan sınıf öğretmeni adaylarının drama yöntemini kullanabilme yeterliliklerinin ve yöntemle ilgili algılarının karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Araştırmamanın çalışma grubunu 2015-2016 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılında Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı 2. ve 3. sınıflarında okuyan öğretmen adayları oluşturmuştur. Sınıf eğitimi programlarında Drama dersi üçüncü sınıfın güz yarıyılında okutulmaktadır. Bu nedenle örneklem grubu oluşturulurken ikinci ve üçüncü sınıf öğrencileri tercih edilmiştir. Araştırma tarama modelinde gerçekleştirilmiş, var olan durumun olduğu gibi ortaya konulmasının amaçlandığı betimsel bir çalışma olup; veriler, 40 soruluk bir beşli likert tipindeki bir anket aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin analizinde frekans, yüzde,

* This study was presented as an oral presentation in the 15th International Primary Teacher Education Symposium.

** Ahi Evran University, Faculty of Education, Basic Education Department, Kırşehir, Turkey, ayfersahin1@gmail.com

aritmetik ortalama, standart sapma ve t-testi kullanılmış, karşılaştırmalarda anlamlılık düzeyi .05 düzeyinde test edilmiştir. Araştırmmanın sonucunda; öğretmen adaylarının drama yöntemini kullanabilme yeterliliklerinin ve yönteme karşı algılarının orta düzeyde olduğu bulunmuştur. Ayrıca Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının algılarının ve kullanma düzeylerinin farklılaşmadığı, cinsiyetin de anlamlı düzeyde bir farklılık oluşturmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Algı, Drama dersi, drama tekniği, sınıf öğretmeni adayı, öz yeterlik.

Introduction

The meaning of education has changed over time as a result of raising and training individuals who are able to keep up with a fast changing and developing century. Today's educational systems are to focus on student-centered rather than teacher-centered approaches, to ensure active participation of students and to make use of techniques and methods which facilitate the adaptation of the information into the real world. One of the most effective teaching methods is drama.

Drama provides people with various opportunities to learn new things by living, moving, actively participating in group activities, interacting with living and non-living things around them, discussing, discovering, using all senses, feeling and working cooperatively etc. (Güney, 2009). In raising individuals who can keep up with a rapidly changing and developing world, teaching via drama undoubtedly has significant advantages because drama is one of the primary teaching methods that can teach individuals how to adapt to different contexts and to empathize (Şahin, 2006).

“Drama is the art of portraying and making sense of an experience, event, idea or even sometimes an abstract notion or behavior by making use of drama techniques like improvisation, acting etc. This process also occurs through reorganizing cognitive patterns in the past, and through “play-like” processes in which previous experiences and life events are revised,” (San, 2002). According to Freeman, Sullivan and Fulton (2003) “Drama is the dramatic experiences which shape individuals.”

The reason for using drama as a teaching method in education is that it improves children's affectional, cognitive and behavioural skills (Genç, 2003). Önder (2009) defines drama as "...the impersonation of an action, event, feeling, various roles, concepts, topics, stories, even poems, living and non living things through verbal or nonverbal, spontaneous behaviours and performing imitations." In the drama teaching method, students are the center of learning and have an opportunity to learn by doing (Çelen & Vural, 2009; Maden, 2008; Malbelegi, 2011; Önder, 2006).

Drama is an influential tool for children to know about the world. During games and improvisations, students search for solutions to problems. They discuss and exchange opinions. Thus, drama helps children overcome obstacles they might face in the future with less damage and helps integrate them into society (Akin, 1993: 8). Drama has a meditating effect on children. Participants mention that how they feel better, experience positive changes and become happier as a result of cooperatively created experiences and products during and after drama sessions (Okvuran, 1993).

Because of its obvious benefits, drama is an important and influential teaching method which can be used at any grade of (Çelen & Vural, 2009; Kaf, 2000; Okvuran, 1993; Özdemir & Üstündağ, 2007; Sözer, 2006).

Through drama students learn to approach events multidimensionally while acting and watching their friends' acting. They also develop cooperative working skills and respect others' thoughts and opinions during preparation for improvisation which means that "...drama can serve as a behavior that can change a teaching approach in itself," (Karadağ, 2005). O'Neill and Lambert (1995) state that: "Drama, which is a social process itself, plays a role in improving social skills by providing opportunities for social communication and group work." In drama, students assume different identities. They are both actor and audience. This richness of experience makes drama a quite beneficial method in learning human behaviors.

In Turkey, "...drama has been scientifically embraced as a contemporary educational approach after the 1980s. Especially following the works of Prof. Dr. İnci San from Ankara University and Tamer Levent who was an artist in the State Theatre, dramatization in education was revised under the concept of 'Educational Creative Drama' by surpassing its current definition of 'portraying any context,'" (Adıgüzel, 1993).

The drama course has been accepted as an optional course in 4-8th grade classes at grade schools since the 1997-1998 academic year. Then, related course books and programs were prepared by the Board of Education and Discipline. Additionally, with the cooperation of the National Education Ministry and Contemporary Drama Association, in-service trainings have been organized for teachers, which aim to enhance teachers' competencies in the application of drama in the classroom.

Together with the common use of drama in education, the course has been included in many departments at universities by the Council of Higher Education since the 1998-1999 academic year in which the curriculums and programs of faculties underwent change. In this changing trend, a course, Drama in Primary Education, has been added to the programs of classroom teaching departments. This study aims to compare the perceptions and efficiency skills towards the drama method between third year students who have taken drama courses before and second year students who have not taken drama courses yet in the Department of Primary School Teaching in Ahi Evran University during the 2015-2016 term. To this end, the researcher sought to address the following questions:

- What are the perception levels of the two groups of students?
- What are the efficiency levels of the two groups of students?
- Do perception and efficiency levels towards drama differ between the two groups?
- Do perception and efficiency levels differ in terms of gender?

Method

The study is descriptive, meaning that it aims to reveal the current situation in total and makes use of a screening model. This is a quantitative study, which was designed as a screening model. “The screening model aims to exactly describe a past or current situation. In this model, a screening process is applied to the entire population of the study or on a group or sample from this population so as to attain a general judgment about the population,” (Karasar, 2011). The basic advantage of this approach is “...to provide us with copious information about a sample which consists of a copious amount of people,” (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz & Demirci, 2008).

Study Sample

Since it was possible to reach all students in the target research population, there was no need for a sampling method. The target population of the study consists of second and third year students in the Primary School Teaching Department of Ahi Evran University during the 2015-2016 academic year. Information on the sample group is presented in table 1.

Table 1.

The Teacher Candidates' Distribution Based on Class and Gender

Grade Level	Gender	Frequency	Percent
2 nd Grade	Female	81	93.1
	Male	6	6.9
	Total	87	52.4
3 rd Grade	Female	58	73.4
	Male	21	26.6
	Total	79	47.6
Grand Total		166	100.0

All students were included in the study on the day of the survey. Out of 166 prospective teachers, 52.4 were from second year while 47.6 were from third year. Among the teacher candidates in second year, 6.9% were male and 93.1% were female. And for the third year teacher candidates, 73.4% were female while 26.6% were male.

Data Collection Tools

The data of the study was gathered using a five-point Likert scale including 40 questions. Survey questions were categorized under three parts. The first part included questions about participants' demographic features; the second included questions relating to students' perceptions towards the drama method and in the third included questions relating to participants' thoughts and opinions about drama courses they took at the university. The 60-item survey was developed following a literature review and under the guidance of expert opinion (Can & Cantürk-Günhan, 2009; Karadağ, Korkmaz, Çalışkan & Yüksel, 2008) The survey was then conducted with third year

university students from a different department at education faculty. The ambiguous questions were revised, corrected or removed all together from the survey. During the pre-test, the survey was measured to have a 0.91 Cronbach Alpha.

Data Analysis

After the surveys were collected they were digitized. SPSS 15 was used to perform the data analysis. The scores of answers corresponding the questions in the survey were coded as: Strongly Disagree - 1 point; Disagree - 2 points; Undecided - 3 points; Agree - 4 points and Strongly Agree - 5 points. In total, four negative items in the survey were coded in reverse. A high score represents a positive perception and a high level of self-efficiency towards the drama method.

The data analysis was done accordingly. The researcher also made use of frequency (f), percent (%), arithmetic average (\bar{X}), standard deviation (S) and a t-test. The level of significance of the comparisons was measured as .05.

Table 2.

Minimum and Maximum Scores Used to Determine Teacher Candidates' Perceptions and Self-Competencies About Drama Method

	Number of Items	Minimum Score	Maximum Score
Perception	34	34	170
Self efficacy	6	6	30
Total	40	40	200

Out of the 40 items in the scale, 34 of them are related with "perception" and 6 of them are related with "self-competence." The lowest score concerning perception is 34 while the highest is 170. A participant can score 6 points at the lowest level and 30 points at the highest level in the part related to self-competence.

Findings

The first sub question of the study examines "the perception levels of teacher candidates who take and do not take the drama course towards the drama method," and the second sub question examines "the self-competence levels of the teacher candidates who take and do not take drama course towards using the drama method in class." The findings related to these two questions are presented in Table 3.

Table 3

The Perception and Self-competence Levels of Teacher Candidates About the Drama Method

		Low	Medium	High	Min	Mak	\bar{X}	S
Perception	Range	34-79,3	79,4-124,6	124,7-170				
	f	0	118	48	95	151	119,4	9,96
	%	0,0	71,1	28,9				
Self efficacy	Range	6,0-9,3	9,4-14,6	14,7-30	6	30	121,6	2,6
	f	21	118	27				

	%	12.7	71.08	16.22			
Total	Range	40-93.3	93.4-146.6	146.7-200	104	170	131,5 10,9
	f	0	153	13			
	%	0.0	92.2	7.8			

. The perception scores of the students towards drama ranges between 95 and 151. The score average is 119.4. The findings about perception levels suggest that about 71% have medium level while 29% have a high level of perception.

The score averages in self-efficiency variable is measured as $\bar{X}=121.6$, with a range of 6 to 30 possible points. In the sample, 71.08% of teachers have medium, 16.22% have high and 12.7% have low levels of self-efficiency.

Table 4.
The Comparison of Perception and Self-competence Levels of Teacher Candidates Who Take and Do not Take the Drama Course Towards the Application of the Drama Method

Drama Course	N	\bar{X}	S	sd	t	p
Have Taken	87	131.23	11.0			
Have Not Taken	79	131.95	12.18	164	0.422	.674

Table 4 represents the comparison data of second year students who have not taken drama courses yet and third year students who have taken them. As shown in the table, students' perception and self-efficiency levels do not differentiate based on whether or not they have taken drama courses ($t_{(164)}=0,422$ ve $p>0,05$).

Table 5.
The Comparison of Perception and Self-competence Levels of Teacher Candidates Who Take and Do not Take the Drama Course Towards the Application of the Drama Method In Terms of Gender Variable

Gender	N	\bar{X}	S	sd	t	p
Female	139	131.9	11.4			
Male	27	129.9	8.2	164	.872	.384

According to Table 5 in which male and female participants' perceptions and self efficiency levels are compared, the score averages of female students is slightly higher than male students' score averages ($\bar{X}_{\text{(female)}}=131.9$ and $(\bar{X}_{\text{(male)}})=129.9$). However this is not statistically significant ($p>0.05$).

Conclusion, Discussion and Suggestion

This study has shown that prospective teachers generally have medium level of perception and self efficiency towards the drama method regardless of their having taken a drama course. In the literature, from both studies in which samples consisted

of teachers (Ceylan & Ömeroğlu, 2011; Dalbudak, 2006; Dellar Akpinar & Kara, 2010; Kılıçaslan & Gün, 2011; Koç, 2013; Maden, 2010; Şahin, 2006; Tutuman, 2011; Uzuner Yurt & Eyüp, 2012; Ünal, 2004; Yıldırım, 2008) and from the ones in which samples consisted of prospective teachers (Altıntaş & Kaya, 2012; Başçı & Gündoğdu, 2011; Çetingöz & Cantürk Günhan, 2011; Fenli, 2010; Hamurcu, 2009; Oğuz & Altun, 2013; Ormancı & Ören Şaşmaz, 2010) it can be observed that both teachers and prospective teachers believe in the benefits of the drama method in general.

The study findings showed that there is not a significant difference between teachers who have taken drama courses and those who have not in terms of drama-related perceptions and self-efficacy skills. Koç (2013) similarly stated that there is not a significant difference in teachers' self-efficacy levels towards using the drama method in terms of prior drama trainig. However, other similar research by Bramwell (1992), Üstündağ (1997), Gencel (2009) and Fenli (2010) showed that prospective primary teachers develop more positive attitudes towards drama courses after they take creative drama classes.

Additionally, no significant difference was found between teachers who have taken drama courses and those who have not in terms of gender. Although there are many studies supporting this fact, (Akbaş & Çelikkaleli, 2006; Altıntaş & Kaya 2012; Bertiz, 2005; Doğan, 2013; Doğan & Özberk, 2013; Fenli, 2010; Maden, 2010; Ünal, 2004) there are also many studies revealing findings on behalf of female teachers or female prospective teachers (Altıntaş & Kaya, 2012; Karabağ, 2014; Koç, 2013; Oğuz & Altun, 2013; Turan, Kuğuoglu & Albayrak, 2012). However, in the literature we can see a few studies on behalf of male teachers or prospective teachers as well (Akbulut, 2010; İpek& Acuner, 2011; Keshta, 2013; Korkut, 2009).

The study described and compared the competencies and perceptions of teacher candidates who take and do not take the drama course towards making use of the drama method in their classrooms, and concluded that all the participant teachers candidates shared a medium level of self-competence towards the application, and that there was no difference in perception and self-competence levels between the teacher candidates who take and who do not take the drama course. In this sense, the following items can be suggested:

- ✓ To increase competencies of teachers who deliver drama courses at universities or to employ more efficient teachers in the drama method
- ✓ To review the content of drama courses at universities, and especially to provide guidelines concerning the application stage of drama
- ✓ To organize drama classrooms (with tools and materials such as decors, costumes, wardrobes etc.) which would ensure more realistic and functional drama practices.

References

- Adığüzel, H. Ö. (1993). *Oyun ve yaratıcı drama ilişkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Akbaş, A. & Çelikkaleli, Ö. (2006). Sınıf öğretmeni adaylarının fen öğretimi öz- yeterlik inançlarının cinsiyet, öğrenim türü ve üniversitelerine göre incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(1), 98-110.
- Akbulut, M. (2010). *Sınıf öğretmeni adaylarının bilgisayara ilişkin öz yeterlik algılarının incelenmesi (İzmir ili örneği)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ege Üniversitesi, İzmir.
- Altıntaş E. & Kaya, H. (2012). Fen bilgisi öğretmen adaylarının drama yöntemiyle fen ve teknoloji dersinin işlenmesine yönelik öz-yeterlik ve tutumları. *Erciyes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 28(4), 287-295.
- Başçı, Z. & Gündoğdu, K. (2011). Öğretmen adaylarının drama dersine ilişkin tutumları ve görüşleri: atatürk üniversitesi örneği. *İlköğretim Online*, 10(2), 454-467. <http://ilkogretim-online.org.tr> Erişim Tarihi: 17 Nisan 2016.
- Bertiz, H. (2005). *Fen bilgisi öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumları ve öyküleme çalışmalarına ilişkin görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Bramwell, R. (1992). Drama education and children's attitudes toward aging and toward the elderly. *Youth Theatre Journal*. 6(4), 7-11.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Can, B. ve Cantürk Günhan, B. (2009). Yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlik ölçü. *e-Journal of New World Sciences Academy Education Sciences*, 4(1), 34-43.
- Ceylan, Ş. & Ömeroğlu, E. (2011). Okul öncesi eğitimi öğretmen adaylarının drama eğitimi hakkındaki tutumlarını değerlendirmeye yönelik ölçek geliştirme. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29, 15-26.
- Çelen, İ. & Vural, R. (2009). Eğitimde drama ve ingilizce öğretimi: ilköğretim dördüncü sınıf öğrencileri üzerine bir araştırma. *İlköğretim Online*, 8, (2), 425-438
- Çetingöz D. & Cantürk Günhan, B. (2011). Drama uygulamalarının okul öncesi eğitimi öğretmen drama etkinlikleri planlama becerilerine yönelik görüşleri üzerindeki etkileri. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1), 89-99.
- Dalbudak, Z. (2006). *Anaokulu öğretmenlerinin drama etkinliklerini kullanmaları üzerine bir araştırma*. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Dellal Akpinar, N. & Kara, Z. (2010). Yabancı dil öğretmeni adaylarının ve öğretmenlerin drama teknikleri konusunda farkındalık düzeyleri. *Dil Dergisi*, 149, 7-29.
- Doğan, S. (2013). *Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik algısı ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi (Ağrı ili örneği)*. Yüksek lisans tezi, Erzincan Üniversitesi, Erzincan.
- Doğan, B. & Özberk, E. H. (2013). Türkçe öğretmeni adaylarının tiyatro ve drama uygulamaları dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi. *Eğitim Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 253-264.

- Fenli, A. (2010). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Dersine Yönelik Tutumları (MakÜ Örneği)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Burdur.
- Freeman, G. D., Sullivan, K. & Fulton, C. R. (2003). Effects of creative drama on self-concept, social skills and problem behavior. *The Journal of Educational Research*, 96(3), 131–138. Retrieved from: <http://dx.doi.org/10.1080/00220670309598801>. Erişim Tarihi: 28 Mart 2016.
- Gencel Evin, İ. (2009). Yaratıcı drama yönteminin sosyal bilgiler dersi başarısı ve derse yönelik tutum üzerindeki etkileri. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 318, 5-13.
- Genç, H. N. (2003). Eğitimde yaratıcı dramanın alınması, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24, 196–205.
- Güney, S. (2009). *Drama tekniklerinin ilköğretim 4 ve 5. sınıflarda kullanımı (Dede Korkut Hikâyeleri örneği)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Hamurcu, H. (2009). Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumları. *The First International Congress of Educational Research*. 1-3 Mayıs. Çanakkale-Turkey.
- İpek, C. & Acuner, H. Y. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının bilgisayar öz-yeterlik inançları ve eğitim teknolojilerine yönelik tutumları. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(2), 23-40.
- Kaf, Ö. (2000). Hayat Bilgisi dersinde bazı sosyal becerilerin kazandırılmasında yaratıcı drama yönteminin etkisi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(6), 173-184.
- Karadağ, E. (2005). *Eğitim yönetimi ve öğretim yöntemleri ilişkisi kapsamında drama yöntemini değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilgiler Enstitüsü, İstanbul.
- Karadağ, E., Korkmaz, T., Çalışkan, N. ve Yüksel, S. (2008) Drama lideri olarak öğretmen ve eğitimsel drama uygulama yeterliği ölçü: geçerlik ve güvenirlilik analizleri, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(2), 169-196.
- Karasar, N. (2011). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Keshta, A. S. (2013). Using educational drama and role-playing teaching English in gaza governorates. *Asian Journal of Education*, 1(1), 34-46.
- Kılıçaslan, M. & Gün, F. (2011). Okuloncesi öğretmenlerinin yüksekokretimde verilen Drama dersinin yeterliliğine ilişkin düşüncelerinin incelenmesi. *2nd International Conference on New Trends in Education and Their Implications*, Antalya. www.iconte.org adresinden Erişim Tarihi: 14 Mart 2016.
- Koç, İ. (2013). *Öğretmenlerin sosyal bilgiler dersinde drama yöntemini uygulama ve drama tekniklerine ilişkin yeterliliklerinin belirlenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırşehir.
- Korkut, K. (2009). *Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi beceri algıları arasındaki ilişki*. Yüksek lisans tezi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur.

- Maden, S. (2008). Türkçe öğretiminde drama yönteminin gerekliliği. *Türklik Bilimi Araştırmaları (TÜBAR)*, 27, 503-519.
- Maden, S. (2010). Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlilikleri. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 7(14), 259–274.
- Malbelegi, F. (2011) *Drama yönteminin sosyal bilgiler dersi başarısına ve bilinçli tüketicilik düzeyine etkisi*. Yüksek lisans tezi. Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- Oğuz, A. & Altun, E. (2013). Yaratıcı drama uygulamalarının öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumlarına ve utangaçlık düzeylerine etkisi. *International Journal of Social Science*, 6(6), 37-52.
- Okvuran, A. (1993). *Yaratıcı drama eğitiminin empatik beceri ve empatik eğilim düzeylerine etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- O'Neill, C. & Lambert, A. (1995). *Drama structures: A practical handbook for teachers*. London: Hutchinson.
- Önder, A. (2006). *İlköğretimde eğitici drama, temel ilkeler, uygulama modelleri ve örnekleri*. İstanbul: Morpa Kültür Yayıncılığı.
- Önder, A. (2009). *Okul öncesi çocukları için eğitici drama uygulamaları*. İstanbul: Morpa Yayıncılıarı.
- Ormancı, Ü. & Ören Şaşmaz, F. (2010). Dramanın ilköğretimde kullanılabilirliğine yönelik sınıf öğretmeni adaylarının görüşleri: demirci eğitim fakültesi örneği. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 43(1), 165-191.
- Özdemir, P. & Üstündağ, T. (2007). Fen ve teknoloji alanındaki ünlü bilim adamlarına ilişkin yaratıcı drama eğitim programı. *İlköğretim Online*, 6(2), 226-233.
- San, İ. (2002). *Eğitimde yaratıcı drama, yaratıcı drama/1985-1995/ yazılar*, (1. cilt). Ankara: Naturel Yayıncılık.
- Sözer, N. (2006). *İlköğretim 4. sınıf matematik dersinde drama yönteminin öğrencilerin başarılara, tutumlarına ve öğrenmenin kalıcılığuna etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Şahin, B. (2006). *Mersin il merkezindeki devlet ve özel ilköğretim okullarındaki İngilizce öğretmenlerinin öğretim etkinliği içerisinde dramayı kullanma düzeylerinin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, Çukurova Üniversitesi, Adana.
- Turan; İ., Kuğuoğlu İ. H. & Albayrak, O. (2012). Öğretmen adaylarının drama öz yeterliği ve coğrafya, tarih ve vatandaşlık bilgileri konularında drama kullanımı. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 7(3), 1004-1017.
- Tutuman, O. Y. (2011). Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama uygulama yeterlilikleri. <https://dspace.deu.edu.tr/xmlui/handle/12345/7168>. Erişim Tarihi: 18 Nisan 2016.
- Uzuner Yurt, S. & Eyüp, B. (2012). Sınıf öğretmenlerinin öğrenme öğretme sürecinde drama etkinliklerine yer verme durumlarının incelenmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 34, 7-20.

- Ünal, E. (2004). Celal Bayar Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören son sınıf öğrencilerinin ilköğretimde drama dersine ilişkin tutumları. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(2), 1-15.
- Üstündağ, T. (1997). *Vatandaşlık ve insan hakları öğretiminde yaratıcı dramanın erişiyeye ve derse yönelik öğrenci tutumlarına etkisi*. Yayınlanmamış doktora tezi. Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Yıldırım, İ. N. (2008). *İlköğretim birinci kademe sınıf öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemine ilişkin yeterlilik ve uygulama düzeylerinin belirlenmesi*. Yüksek lisans tezi, Fırat Üniversitesi, Elazığ.

Genişletilmiş Özeti

Drama bireylere; yaşayarak, hareket ederek, etkinliklere bizzat katılarak, çevrelerindeki canlı ya da cansız varlıklarla etkileşim içerisinde bulunarak, bir grup içerisinde bulunarak, etkinliklerin sonucunda tartışarak, keşfederek, duyularını kullanarak, hissederek, iş birliği içerisinde bulunarak öğrenme fırsatı sunar (Güney, 2009: 73). Hızla gelişen ve sürekli değişen dünyaya ayak uydurabilecek bireylerin yetiştirilmesinde, drama ile öğretimin kuşkusuz önemli bir katkısı vardır. Çünkü drama, bireylere farklı durumlara nasıl uyum sağlayabileceğini en yalın şekilde ve empati kurdurarak öğreten yöntemlerin başında gelir (Şahin, 2006).

Türkiye'de de "1980'li yıllarda sonra eğitimde dramatizasyon kavramı çağdaş yaklaşımlarla ve bilimsel olarak yeniden ele alınmaya başlanmıştır. Bu araştırmada 2015-2016 öğretim yılında Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nin Sınıf Eğitimi Anabilim Dalında okuyan ve Drama dersini almış olan 3. sınıf öğrencileri ile henüz bu dersi almamış olan 2. sınıf öğrencilerinin drama yöntemine ilişkin algılarının ve kullanabilme yeterliliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Bu genel amaç çerçevesinde aşağıdaki alt problemlerin cevapları aranmıştır.

- ✓ Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının drama yöntemi ile ilgili algı düzeyleri nasıldır?
- ✓ Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının drama yöntemini kullanmaya yönelik yeterlilik düzeyleri nasıldır?
- ✓ Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının drama yönteminin uygulanmasına yönelik yeterlik ve algı düzeyleri farklılaşmakta mıdır?
- ✓ Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının drama yöntemi ile ilgili yeterlik ve algı düzeyleri ile ilgili görüşleri cinsiyetlerine göre farklılaşmakta mıdır?

Bu araştırma tarama modelinde gerçekleştirilmiş, var olan durumun olduğu gibi ortaya konulmasının amaçlandığı betimsel bir çalışmadır.

Araştırmada evrendeki tüm öğrencilere ulaşıldığından örneklem tayinine gidilmemiştir. Çalışma evreni, 2015-2016 Öğretim Yılı Bahar yarıyılında Ahi Evran Üniversitesi Sınıf Eğitimi Anabilim dalı 2. ve 3. sınıflarına devam eden öğrencilerinden oluşturulmuştur. Anketin uygulandığı gün okulda olan ve gönüllü

olan tüm ikinci ve üçüncü sınıf öğrencileri çalışmaya dahil edilmiştir. Örneklem grubundaki toplam 166 öğretmen adayının 52.4'ü ikinci sınıf ve 47.6'sı da üçüncü sınıf öğrencisidir.

Araştırmada veriler, 40 soruluk beşli likert tipindeki bir anket aracılığıyla toplanmıştır. Anket soruları üç bölümde yapılandırılmıştır: İlk bölümde katılımcıların demografik özellikleri, ikinci bölümde çalışmaya katılan öğretmen adaylarının drama yöntemi ile ilgili algı düzeyleri ve son bölümde ise öğrenim gördükleri üniversitede aldıkları drama eğitimi ile ilgili düşüncelerine yönelik maddeler yer almaktadır. Anket literatür taraması sonrasında, uzman görüşleri de alınarak taslak olarak 60 madde olarak hazırlanıktan sonra çalışmanın gerçekleştirildiği eğitim fakültesinin başka anabilim dalındaki üçüncü sınıflarına devam eden 150 öğrencisine uygulanmıştır. Anlaşılamayan sorular yeniden gözden geçirilmiş, düzelttilmiş veya çıkarılmıştır. Sonrasında yapılan ön denemede anketin Cronbach Alfa katsayısı .91 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin analizindən ölçek maddelerinin her birine verilen cevaplara karşılık gelen puanlar şu şekilde kodlanmıştır: "Hiç katılmıyorum: 1 puan; katılmıyorum: 2 puan; karasızım: 0 puan; katılıyorum: 4 puan ve tamamen katılıyorum: 5 puan". Ölçekte yer alan toplam 4 adet olumsuz madde ise ters olarak kodlanmıştır. Ölçekten alınan yüksek puanlar öğretmen adaylarının drama yöntemi ile ilgili algılarının ve öz yeterliliklerinin olumlu olarak yüksek düzeyde olduğunu gösterirken, alınan düşük puanlar bu alanlardaki düzeylerinin de düşük olduğunu göstermektedir. Analiz işlemi buna göre yapılmıştır. Elde edilen verileri betimlemek için ise yüzde (%), frekans (f), ortalama (\bar{X}), standart sapma (S) ve t- testi analizleri kullanılmıştır.

Araştırmadan elde edilen sonuçlar ise şu şekildedir;

Öğretmen adaylarının Drama dersi ile ilgili algı puanları 95 ile 151 arasında değişmektedir. Puan ortalamaları ise 119'4'tür. Algı düzeylerine ilişkin veriler incelendiğinde öğretmen adaylarının yaklaşık % 70'i orta ve % 30'u da yüksek düzeyde algıya sahiptirler.

Öğretmen adaylarının Drama dersi ile ilgili öz yeterlilik düzeyleri puan ortalamaları; $\bar{X} = 121,6$ iken puanlar; minimum 6, maksimum 30 puan aralığındadır. Çalışma grubundaki öğretmen adaylarının %71.8'i orta düzeyde, %16.22'si yüksek düzeyde ve %12.7'si de düşük düzeyde öz yeterlilik puanlarına sahiptirler.

Çalışma grubundaki öğrencilerin drama tekniği ile ilgili algılarının ve öz yeterlilik düzeylerinin Drama dersini almış ya da almamış olma durumlarına göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı gözlenmiştir ($t_{(164)}= .422$ ve $p>.05$).

Çalışmaya katılan kadın ve erkek öğretmen adaylarının Drama dersi ile ilgili öz yeterlilik ve algı düzeylerinin cinsiyetlerine göre karşılaştırılması ile ilgili bulgulara göre kadın öğretmen adaylarının puan ortalamaları erkek öğretmen adaylarına göre bir miktar daha yüksek olsa da ($\bar{X}_{(kadın)}=131.9$ ve $\bar{X}_{(erkek)}=129.9$) bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>.05$).

Bu çalışmada Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının drama yöntemi ile ilgili algı düzeylerinin ve kullanabilme yeterlilik düzeylerinin genel olarak orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Alanyazında gerek çalışma grubunda öğretmenlerin yer aldığı çalışmalarda (Ünal, 2004; Dalbudak, 2006; Şahin, 2006; Yıldırım, 2008; Dellal Akpinar ve Kara, 2010; Maden, 2010; Kılıçaslan ve Gün, 2011; Tutuman, 2011; Ceylan ve Ömeroğlu, 2011; Uzuner Yurt ve Eyüp, 2012; Koç, 2013) gerekse öğretmen adaylarının yer aldığı çalışmalarda (Hamurcu, 2009; Fenli, 2010; Ormancı ve Ören Şaşmaz, 2010; Oğuz ve Altun, 2011; Çetingöz ve Cantürk Günhan, 2011; Başçı ve Gündoğdu, 2011; Altıntaş ve Kaya, 2012) drama ile ilgili tutumlarının, uygulama düzeylerinin vb. araştırıldığı çalışmalar incelendiğinde; öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının genel olarak dramanın yararına inandıkları, dramayla ve dramayı derslerde kullanmayla ilgili olumlu düşünmeye sahip oldukları ve dramayla ilgili tutumlarının yüksek düzeyde olduğu gibi bulgular içerdikleri gözlenmektedir.

Araştırma sonucunda Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının drama yöntemi ile ilgili algı düzeyleri ve kullanabilme yeterliliklerinin anlamlı derecede farklılaşmadığı saptanmıştır. Koç (2013) tarafından yapılmış çalışmada da dramaya ilgili eğitim alma durumları farklı öğretmenlerin dramayı kullanabilme yeterlilikleri arasında anlamlı fark olmadığı belirlenmiştir. Öte yandan Bramwell (1992), Üstündağ (1997), Gencel (2009) ve Fenli (2010) tarafından gerçekleştirilmiş benzer çalışmalarda sınıf öğretmeni adaylarının, yaratıcı Drama dersini aldıktan sonra derse yönelik tutumlarının daha olumlu olduğu saptanmıştır.

Drama dersini alan ve almayan öğretmen adaylarının drama yöntemi ile ilgili yeterlik ve algı düzeyleri ile ilgili görüşleri cinsiyetlerine göre farklılaşmadığı araştırmada ulaşılan sonuçlardandır. Alanyazında bu bulguyu destekleyen araştırmalar olsa da (Ünal, 2004; Bertiz, 2005; Fenli, 2010; Doğan ve Özberk, 2013; Doğan, 2013; Altıntaş ve Kaya 2012; Maden, 2010; Akbaş ve Çelikkaleli, 2006) genel olarak kadın öğretmenlerin ya da kadın öğretmen adaylarının lehine farklılık bulunan pek çok çalışma (Karabağ, 2014; Koç, 2013; Oğuz ve Altun, 2013; Turan, Kuğuoğlu ve Albayrak, 2012; Altıntaş ve Kaya, 2012; bulunmaktadır. Ayrıca, literatürde erkek öğretmen ya da öğretmen adaylarının lehine sonuçlara ulaşılmış; Keshta (2013), İpek ve Acuner (2011), Akbulut (2010) ve Korkut, (2009) gibi az sayıda da olsa çalışmaların yer aldığı gözlenmiştir.